

Ramazan Bereketi

– M.Nihat Malkoç · 05 Haziran 2009

RAMAZAN BEREKETİ

M.NİHAT MALKOÇ

Ramazan rahmet ve bereket ayıdır. Bu ayda zenginler fakirleri daha iyi anlama imkânı bulur. Çünkü ramazanda belli süreler içerisinde aç kalan insan, açlığın ne demek olduğunu daha iyi kavrar. Zenginler maddî durumu kısıtlı olan kişilerin, ömürleri boyunca bu güçlüklerle nasıl katlandığını sezerler. Onlara karşı merhamet duyguları gelişir. Elindeki imkânların bir kısmını onların istifadesine sunarlar. Böylece zenginle fakir arasında örnek bir sevgi ve dayanışma yaşanır. Ne fakir zengini kıskanır, ne de zengin fakiri hor görür. Böylece sosyal hayatta huzurlu bir yaşamın formülünü bulmuş oluruz. Hayat zindan olmaktan çıkar huzur sığınağı haline dönüşür. Her iki dünyamız da mamur olur.

Ramazanla birlikte şefkat ve merhamet duygularımız inkişaf eder. Unuttuğumuz sosyal dayanışma ve yardımlaşma, tekrar amacına uygun olarak hayatımıza girer. Açlar doyurulur, mazlumlara kayırılır. Abdullah b. Abbas(ra)'tan rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz(sav) şöyle buyurmuştur: "Yanı başındaki komşusu açken tok olarak geceleleyen kişi (olgun) mümin değildir." Böyle bir hadisin varlığından haberdar olup da yanında ve yakınında açlık çeken fakat bunu bir türlü ifade edemeyen, söylemeye çekinen müminleri nasıl olur da görmezden geliriz? Bu vicdana sığar bir davranış mıdır? İnsanlık bu kadar ayağa düşer mi?

Ramazanın maddî bereketlerinin yanında manevî bereketleri de büyüktür. Bu ayda dinî duygularımız diğer aylara göre daha da ön plana çıkar. Hayata hayat veren Kur'anî hakikatler yaşamımızın her tarafına siner. Manevî atmosfer bizi dünyaya geliş sebebimizi sorgulamaya yöneltir. İmtihan sırrına vakıf oluruz. Varlığımızın sırrı üzerine kafa yorabiliriz.

Orucun insana verdiği huzur hiçbir şeyle kıyaslanmaz. Orucu şuurla tutan kişi iç huzuru yakalamış olur. Eğer orucu tutma sırrına vakıf olamazsak perhizden başka bir şey yapmış olmayız. Belki orucumuz kabul olur ama ondan beklenen bereketi ve hazzı elde edemeyiz. Allah'a kulluk şuuru içerisinde tutulan oruç kula gönül huzuru verir. Şayet böyle olmasaydı zayıflamak için yemekten uzak durmayla, orucun bir farkı olmazdı.

Oruç bize nimetlerin önemini hatırlatır. Diğer zamanlarda pek karşılaşmadığımız açlık ve susuzluk gündemimize oturur. Fakat oruç sadece yemeden içmeden kesilme değildir. Kişinin sadece midesine oruç tutturması yeterli değildir; diğer azalarımıza da oruç tutturup onları da kontrol altına almalıyız. Diğer azaların orucu da nasıl olur demeyin. Gözlerinizi harama bakmaktan sakındırırsanız gözleriniz,

dilinizi kötü sözlerden arındırırsanız dilinize, kötü sözleri dinlemekten sakınırsanız kulaklarınıza, haram mal elde edip evinize getirmekten sakınırsanız ellerinize, kötü yerlere ve şer odaklarına gitmekten sakınırsanız ayaklarınıza oruç tutturmuş olursunuz. Kâmil bir müslümanın orucu da böyle olur. Yoksa belli zaman dilimleri içerisinde yemeden içmeden kesilmek kusursuz bir oruç için yeterli değildir.

Hz. Peygamber(sav): "Oruçla Kur'ân, kıyamet gününde kula şefaath edecektir. Oruç, sabrın yarısıdır." buyurmuşlardır. Orucun ecri Cenâb-ı Hakk katında mahfuzdur. Hâdis-i kudsîde buyrulur: "Âdemoğlunun her amel ve hareketi kendisine aittir. Oruç ise böyle değil! Çünkü o, benim içindir. (Çünkü ben yemem, içmem ve bütün beşerî sıfatlardan münezzehim.) Dolayısıyla ben, onun mükâfatını (hususî bir şekilde) bol bol vereceğim." Bu hâdis-i kudsînin ardından Rasûlullâh(sav), şöyle buyurdular: "Oruçlunun sevineceği iki ferahlık vardır:1. İftar ettiği zaman (Cenâb-ı Hakk'ın nimetlerine kavuştuğu için) sevinir.2. Rabbine kavuştuğunda da orucu bereketiyle nail olduğu yüksek derece için sevinir." (Buhârî)

'Veren el, alan elden üstündür' demiş atalarımız... Şu kesin olarak bilinmelidir ki hiç kimse Allah rızası için vermekle fakir olmaz. Aksine elindeki mal ve para daha da bereketlenir. Hayatımızda bu bereketin yansımalarına hemen hepimiz şahit olmuşuz. Madden geniş zamanlarımızda rıza-i ilahi için tasadduk ettiğimiz için en sıkışık zamanlarımızda sanki Hızır yardımımıza koşmuş, bizi darda kalmaktan kurtarmıştır. Mübarek bir rahmet eli bize uzanmıştır. Allah'a gönülden inanan ve güvenen kul hiçbir zaman darda kalmaz.

Vermek fedakârlığın ve cömertliğin işaretidir. Bu hasletler herkese nasip olmaz. Bunlar aslında üstün ruh meziyetleridir. İncimizde zengin insanların konu komşularını aç bırakması haramdır. Onları açlıklarını giderecek kadar yedirmek, çıplak iseler giydirmek vaciptir. Senelik zekâtını verenler bile öyle kolay kolay sorumluluktan kurtulamazlar. Onların bile duruma göre başka birçok vazifeleri daha mevcuttur. Zekât fakirin zengin üzerindeki hakkıdır. İyi düşünülürse fakirlerin varlığı da zenginler için bir nimettir.

Zenginler zekâtını hakkıyla ve gönül rızasıyla verse kimse aç ve biilaç kalmaz. Kişi bu hakkı sahibine ulaştırırsa aralarında sevgi ve hoşgörü husule gelir. Hele ramazan içerisinde bol miktarda hayır hasenat yaparsak sevap defterimizi inci güherlerle doldurmuş oluruz. Bu ayın bereketini yaşamak ve yaşatmak bahtiyarlığını elde edenlere ne mutlu!... Onlar gerçek saadeti yakalayan şahsiyet abideleridir. Allah sayılarını artırsın; hayatımız onlarla güzelleşsin.